

Byla C-433/24

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2024 m. birželio 18 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Conseil d'État (Prancūzija)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2024 m. birželio 18 d.

Kasatorė:

Galerie Karsten Greve

Kita kasacinio proceso šalis:

Ministère de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique

<...>

<...>

<...>

<...>

<...>

<...>

<...>

<...>

<...>

<...>

<...>

Bendrovė *Galerie Karsten Greve* kreipėsi į *Tribunal administratif de Paris* (Paryžiaus administracinis teismas), prašydama panaikinti pridėtinės vertės mokesčio nepriemoką, kuri jai buvo apskaičiuota už 2014 m. sausio 1 d. – gruodžio 31 d. laikotarpį, ir su tuo susijusias baudas. 2020 m. lapkričio 25 d. Sprendimu Nr. 1812825 šis teismas atmetė jos prašymą.

2022 m. birželio 1 d. sprendimu Nr. 21PA00400 *Cour administrative d'appel de Paris* (Paryžiaus apeliacinis administracinis teismas) atmetė bendrovės *Galerie Karsten Greve* apeliacinį skundą dėl minėto sprendimo.

2022 m. liepos 21 d. kasaciniu skundu bendrovė *Galerie Karsten Greve* prašo *Conseil d'État* (Valstybės Taryba):

1. panaikinti šį sprendimą;
2. nagrinėjant bylą iš esmės, patenkinti jos apeliacinį skundą;
3. priteisti <...> iš valstybės [bylinėjimosi išlaidų atlyginimą] <...>.

Ji teigia, kad *Cour administrative d'appel de Paris* (Paryžiaus apeliacinis administracinis teismas) padarė teisės klaidą ir faktinių aplinkybių teisinio kvalifikavimo klaidą, kai atsisakė taikyti pasirenkamą maržos apmokestinimo schemą paveikslų, kuriuos ji įsigijo iš Didžiosios Britanijos bendrovės *Studio Rubin Gideon*, pardavimui, nes, pirma, ši bendrovė turėjo apmokestinamojo prekybininko statusą, kaip tai suprantama pagal 2006 m. lapkričio 26 d. Tarybos direktyvą 2006/112/EB, ir, antra, ji nebuvo paveikslų autorė, kaip tai suprantama pagal tą pačią direktyvą.

<...> [Kita kasacinio proceso šalis] prašo atmesti kasacinį skundą. [Ji] tvirtina, kad bendrovės kasatorės nurodyti pagrindai yra nepagrįsti.

<...>

- 1 Iš bylos medžiagos <...> matyti, kad buvo atliktas bendrovės *Galerie Karsten Greve*, vykdančios meno galerijos veiklą, apskaitos patikrinimas ir mokesčių administratorius suabejojo galimybe pasinaudoti maržos apmokestinimo schema, kurią bendrovė taikė meno kūrinių, įsigytų iš Didžiosios Britanijos bendrovės *Studio Rubin Gideon*, perpardavimui, todėl nurodė sumokėti pridėtinės vertės mokesčio nepriemoką už 2014 m. sausio 1 d.–gruodžio 31 d. laikotarpį. <...>
- 2 Pirma, 2006 m. lapkričio 28 d. Direktyvos dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos XII antraštinės dalies „*Specialios schemas*“ 4 skyriaus „*Naudotoms prekėms, meno kūriniams, kolekcionavimo objektams ir antikvariniams daiktams skirtos specialios procedūros*“ pradžioje esančiame 311 straipsnyje nustatyta: „I. Taikant šį skyrių ir nepažeidžiant kitų Bendrijos nuostatų, naudojamos šios sąvokos: <...> 2) „meno kūriniai“ – tai IX priedo A dalyje išvardyti daiktai“, t. y. „[p]iešiniai, koliažai ir panašios dekoratyvinės plaketės, paveikslai ir piešiniai, nupiešti ar padaryti tik menininko ranka <...>“. Šios direktyvos 316 straipsnyje nustatyta: „I. Valstybės narės apmokestinamiesiems prekybininkams suteikia teisę pasirinktinai taikyti maržos apmokestinimo schemą šiems sandoriams: a) meno kūrinių, kolekcionavimo objektų ir antikvarinių daiktų, kuriuos apmokestinamasis prekybininkas pats importavo, tiekimui; b) meno kūrinių, kuriuos apmokestinamajam prekybininkui tiekė jų autoriai arba jų teisių perėmėjai, tiekimui; c) meno kūrinių, kuriuos apmokestinamajam

prekybininkui tiekė apmokestinamasis asmuo, kuris nėra apmokestinamasis prekybininkas, tiekimui, kai šiam tiekimui taikomas lengvatinis tarifas pagal 103 straipsnį“. Tos pačios direktyvos 103 straipsnyje nurodyta: „1. Valstybės narės gali nustatyti, kad lengvatinis tarifas arba vienas iš lengvatinių tarifų, kurių jos taiko pagal 98 ir 99 straipsnius, taip pat yra taikomas 311 straipsnio 1 dalies 2, 3 ir 4 punktuose apibrėžtų meno kūrinių, kolekcionavimo objektų ir antikvarinių daiktų importui. 2. Jei valstybės narės pasinaudoja 1 dalyje numatyta galimybe, jos taip pat gali taikyti lengvatinį tarifą šiems sandoriams: a) meno kūrinių tiekimui, kai kūrinius tiekia autorius arba jo teisių perėmėjai; b) atsitiktiniam meno kūrinių tiekimui, kai kūrinius tiekia apmokestinamasis asmuo, išskyrus apmokestinamąjį prekybininką, kuris pats importavo meno kūrinius ar kuriam kūrinius tiekė jų autorius arba jo teisių perėmėjai, arba kuriam suteikta teisė atskaityti už tuos kūrinius visą PVM“. Tos pačios direktyvos 94 straipsnio 1 dalyje nurodyta: „Prekių įsigijimui Bendrijos viduje taikomas toks tarifas, koks taikomas panašių prekių tiekimui valstybės narės teritorijoje“.

- 3 Antra, pagal *Code général des impôts* (Bendrasis mokesčių kodeksas) 297 A straipsnio I dalies 1° punktą: „Apmokestinamojo prekybininko tiekiamų naudotų prekių, meno kūrinių, kolekcionavimo objektų ar antikvarinių daiktų, kuriuos jam tiekė asmuo, neturintis prievolės sumokėti pridėtinės vertės mokesčio, arba asmuo, kuris neturi teisės sąskaitoje faktūroje nurodyti pridėtinės vertės mokesčio už šį tiekimą, apmokestinamoji vertė yra pardavimo ir pirkimo kainos skirtumas. „Naudotų prekių, meno kūrinių, kolekcionavimo objektų ir antikvarinių daiktų apibrėžtis nustatoma dekretu.“ To paties kodekso 297 B straipsnyje nustatyta: „Apmokestinamieji prekybininkai gali prašyti taikyti 297 A straipsnio nuostatas meno kūrinių, kolekcionavimo objektų ar antikvarinių daiktų tiekimui po importo, įsigijimo Sąjungos viduje arba tiekimo, kuriems pagal 278 septies straipsnį arba 278-0 bis straipsnio I dalį taikomas lengvatinis pridėtinės vertės mokesčio tarifas“. Pagal to paties kodekso III priedo 98 A straipsnio II dalies 1 punktą meno kūrinių laikomi „paveikslai, koliažai ir panašios dekoratyvinės plaketės, paveikslai ir piešiniai, nupiešti ar padaryti tik menininko ranka“.

4 <...>

- 5 [pagrindas, grindžiamas klaida, padaryta bendrovę *Studio Rubin Gideon* kvalifikuojant kaip apmokestinamąjį prekybininką, kuri atmetė prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas].

- 6 <...> [P]agal nagrinėjamam mokesčiniam laikotarpiui taikytinos Bendrojo mokesčių kodekso redakcijos 278 septies straipsnio 2° dalį „autoriaus ar jo teisių perėmėjų vykdomas meno kūrinių tiekimas“ apmokestinamas 10 % pridėtinės vertės mokesčio tarifu. Iš šių kartu aiškinamų nuostatų ir Bendrojo mokesčių kodekso 297 B straipsnio, cituotų 3 punkte, matyti, kad teisė pasirinkti specialią jose numatytą maržos apmokestinimo pridėtinės vertės mokesčiu schemą taikoma meno kūrinių tiekimui, kai juos tiekia autorius arba jo teisių perėmėjai, taip pat po įsigijimo Sąjungos viduje iš autoriaus arba jo teisių perėmėjų.

- 7 Iš bylos medžiagos <...> matyti, kad bendrovė *Galerie Karsten Greve* taikė maržos apmokestinimo pridėtinės vertės mokesčio schemą dailininko Gideon Rubin paveikslų, kuriuos ji pati atlikusi įsigijimą Bendrijos viduje įsigijo iš pagal Jungtinės Karalystės teisę įsteigtos bendrovės *Studio Rubin Gideon*, kurios vienas iš dviejų dalininkų buvo G. Rubin, tiekimui savo klientams. Nusprendamas, kad bendrovė *Galerie Karsten Greve* neturėjo teisės šiam paveikslų tiekimui taikyti maržos apmokestinimo pridėtinės vertės mokesčiu schemos, apeliacinis administracinis teismas nusprendė, kad paveikslus jai tiekė ne jų autorius, nes paveikslo autoriumi galėjo būti tik menininkas, kuris jį nutapė savo ranka, taigi bendrovė *Studio Rubin Gideon*, kaip juridinis asmuo, negali būti laikoma nagrinėjamų paveikslų autore. Bendrovė kasatorė, grįsdama savo kasacinį skundą, teigia, kad apeliacinis administracinis teismas šiuo klausimu padarė teisės klaidą.
- 8 Atsakymas į bendrovės kasatorės nurodytą pagrindą priklauso nuo to, ar 2006 m. lapkričio 28 d. direktyvos 316 straipsnio 1 dalies b punkto nuostatos, siejamos su jos 311 straipsnio 1 dalies 2 punkto ir IX priedo A dalies nuostatomis, turi būti aiškinamos taip, kad pagal jas draudžiama tokį juridinį asmenį, kaip bendrovė, laikyti paveikslo „autoriumi“, kaip tai suprantama pagal šias nuostatas ir jų taikymo tikslais.
- 9 Jei atsakymas į šį pirmąjį klausimą būtų neigiamas, atsakymas dėl pateikto pagrindo taip pat priklauso nuo to, į kokius kriterijus reikia atsižvelgti pripažįstant, kad juridinis asmuo, kaip antai bendrovė, gali būti laikomas paveikslo „autoriumi“, kaip tai suprantama pagal tas pačias nuostatas ir jų taikymo tikslais (pavyzdžiui, bendrovės atveju – į tai, kad bendrovei taikoma speciali teisinė tvarka, paveikslą nutapęs fizinis asmuo valdo visą bendrovės akcinį kapitalą ar jo dalį, šis asmuo eina bendrovės vadovo pareigas ir t. t.).
- 10 Šie klausimai yra lemiami sprendžiant *Conseil d'État* nagrinėjamą ginčą. Dėl jų kyla didelių sunkumų. Taigi reikia kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsniu ir sustabdyti bendrovės kasatorės reikalavimų nagrinėjimą, kol jis priims sprendimą.

NUSPRENDŽIA:

1 straipsnis. Bylos nagrinėjimas sustabdomas, kol Europos Sąjungos Teisingumo Teismas priims sprendimą dėl šių klausimų:

1. Ar 2006 m. lapkričio 28 d. Direktyvos 316 straipsnio 1 dalies b punkto, siejamo su jos 311 straipsnio 1 dalies 2 punktu ir IX priedo A dalimi, nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad pagal jas draudžiama juridinį asmenį, kaip antai bendrovę, laikyti paveikslo „autoriumi“, kaip tai suprantama pagal šias nuostatas ir jų taikymo tikslais?

2. Jei atsakymas į pirmąjį klausimą būtų neigiamas, į kokius kriterijus reikia atsižvelgti, kad būtų galima pripažinti, jog juridinis asmuo, pavyzdžiui, bendrovė, gali būti laikomas paveikslo „autoriumi“, kaip tai suprantama pagal šias nuostatas ir jų taikymo tikslais (pavyzdžiui, bendrovės atveju – į tai, kad bendrovei taikoma

speciali teisinė tvarka, paveikslą nutapęs fizinis asmuo valdo visą bendrovės akcinį kapitalą ar jo dalį, šis asmuo eina bendrovės vadovo pareigas ir t. t.)?

<...>

DARBINIS VERTINMAS